

# Termini – Kunstbænken ved Ringe sø

## Kunstbænkens historie

Ideen med Kunstbænken i Ringe går tilbage til efteråret 2011, hvor der blev arbejdet med en masterplan for udviklingen af Ringe by. I den forbindelse blev en række konkrete idéer bragt frem og nogle af dem indgik i masterplanen "Ringe – en by i bevægelse". En af disse idéer var en svungen bæk, der skulle være Nordens længste kunstbænk. Byforum i Ringe arbejdede bl.a. med idéen om en kunstbænk ved Ringe sø, og de gik i dialog med kommunens kunstråd for at bringe forslaget videre.

Der blev søgt om støtte fra Statens Kunstfond. Kunstfonden donerede 1 mio. kr. til Kunstbænken og Faaborg-Midtfyn kommunes Kunstfond finansierede de resterende udgifter. Bænken skulle placeres ved Ringe sø, være let tilgængelig og have en udformning, der gav mulighed for leg og bevægelse samt siddepladser. Desuden var det et krav, at den skulle være vejrbestandig og fremstå som et kunstværk.

Poul Ingemann blev kunstneren, der udformede Kunstbænken og gav Ringe by et nyt vartegn.

Undervejs i processen har Kunstbænken været meget omdiskuteret. Der var delte meninger om, hvorvidt en bæk udformet i betonelementer ville klæde området ved Ringe sø, og debatten førte bl.a. til en ændring af bænkens placering langs søbredden.

I december 2015 stod Kunstbænken færdig, og i dag har mange lokale borgere taget bænken til sig. Den bliver brugt af mange forskellige grupper – unge, ældre, institutioner, skoler osv. Ved Ringe sø står nu en kunstbænk, der er blevet en del af byen og dens historie – og som har bidraget til at sætte Ringe på det kunstneriske landkort.



## Kunstner og arkitekt Poul Ingemann

Poul Ingemann blev født den 28. august 1952 i Nordborg. Han har uddannelser som tømrer, byggetekniker og arkitekt bag sig og har siden 1987 været selvstændig med Poul Ingemanns Tegnestue. Ingemann har været lektor ved Kunstakademiets Arkitektskole, projektleder på forskningsprojektet Laboratorium for Tid og Rum og været medlem af flere udvalg under Statens Kunstfond.

Blandt Ingemanns mest kendte værker er hans bidrag til udbygningen af Johannes Larsen Museet i Kerteminde og boligkvarteret Blangstedgård i Odense. Hans værker opleves ofte som monumentale. De er præget af enkle materialer og rene linjer. Kunstbænken er et tydeligt eksempel på herpå. Den 60 meter lange bänk består af 156 præfabrikerede betonelementer, der er sat sammen i et enkelt mønster.

## Kunstbænkens mønster

Termini er bygget op over Fibonacci's talrække, der første gang blev beskrevet i 1202 af den italienske matematiker Leonardo Fibonacci. Talrækken er en matematisk beskrivelse af nogle karakteristiske egenskaber i naturen. Den italienske matematiker Leonardo Fibonacci var den første til at sætte ord på talrækken i 1202. Selve talrækken er 1, 1, 2, 3, 5, 8, 13, 21, 34... osv. Hvert tal er summen af de to forrige tal. Tallene beskriver en måde naturen kan vokse på.

Et eksempel er kaniner. Tager man to nyfødte unger, en han og en hun, kan de sammen ikke få unger det første år. De udgør ét par. Kaninparret er heller ikke drægtige i det næste år. De er stadig ét par. Året efter kan de få unger og de får to, en han og en hun. De er nu to par.

Igen året efter får det ældste kaninpar to unger, en han og en hun. De er nu tre par.

Året efter kan både det ældste par og deres første sæt unger, få to unger, af han- og hunkøn. De er nu fem par. Antallet af kaninpar fortsætter med at vokse efter Fibonacci's talrække, hvis kaninerne hver gang får både en hun og en han unge, og hvis de ikke dør.

Fibonacci's talrække kan også findes i nogle af naturens spiralmønstre - f.eks. når man tæller frø i en solsikkeblomst, skæl i kogler eller buketter i et blomkålshoved. Talrækken har desuden den specielle egenskab, at deler man et Fibonacci-tal med det forrige tal i talrækken, får man et tal som nærmer sig det gyldne snit mere og mere, jo længere man bevæger sig frem i talrækken.

